

เทคนิคการบรรเลงและการเรียบเรียงเสียงประสานสำหรับกีตาร์คลาสสิกของฮัคกี ไอเคิลมานน์กรณีศึกษา : อัลบั้มอาเซียนกีตาร์

Techniques and Arrangements for Classical Guitar by Hucky Eichelmann : A Case Study of The ASEAN Guitar Album.

วัชรานนท์ สังข์หมื่นนา¹ และ ณรงค์รัชช วรรณมิตร²

Watcharanon Sangmuenna¹ and Narongruch Woramitmitree²

บทคัดย่อ

การศึกษาเทคนิคการบรรเลงและการเรียบเรียงเสียงประสานสำหรับกีตาร์คลาสสิกของฮัคกี ไอเคิลมานน์ กรณีศึกษา : อัลบั้มอาเซียนกีตาร์ มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะเฉพาะทางดนตรี เทคนิคการบรรเลงกีตาร์ คลาสสิก และการเรียบเรียงเสียงประสานสำหรับกีตาร์คลาสสิกของฮัคกี ไอเคิลมานน์ วิธีการดำเนินการศึกษา โดยคัด เลือบทเพลงในอัลบั้มอาเซียนกีตาร์มาศึกษา เพื่อเป็นแรงจูงใจในการวิเคราะห์ดนตรี ตามหลักทฤษฎีดนตรีตะวันตก

ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะเฉพาะทางดนตรีของฮัคกี ไอเคิลมานน์ คือ ใช้ทำนองบทเพลงของภูมิภาค ในอาเซียน มาเป็นวัตถุดิบสำคัญ ในการประพันธ์และการเรียบเรียงเสียงประสาน ให้เป็นแบบฉบับของกีตาร์คลาสสิก ทำนองส่วนมากใช้การพัฒนาทำนองแบบซีควเอน (Sequene) มีการซ้ำทำนองทุกเพลง ใช้อัตราจังหวะธรรมดา คือ 4/4 และมีการใช้กลุ่มโน้ต 3 พยางค์ เพื่อเพิ่มสีสันจังหวะของบทเพลง

เทคนิคการบรรเลงกีตาร์คลาสสิก พบทั้งหมดอยู่ 6 ชนิด คือ 1) การติดแบบกรีดสาย (Arpeggiation) 2) การติดเสียงฮาร์โมนิกแท้ (Natural Harmonic) 3) สตรัมมิง (Strumming) เป็นการตีคอร์ดแบบเน้นน้ำหนักด้วย มือขวา 4) การติดแบบกวาดสาย (Rasqueado) 5) โกลป (Golpe) เป็นเทคนิคการเคาะไม้หน้าของกีตาร์ 6) เลกาโต (Legato) เป็นการติดสาย 1 ครั้งได้โน้ตมากกว่า 3 ตัวขึ้นไป ไม่มีการใช้เทคนิคการตั้งสายแบบเปิดสาย (Open Tune) ให้เป็นคอร์ด Em คือ E B E G B E ตามลำดับ

การเรียบเรียงเสียงประสาน พบว่ามีการใช้คอร์ดหลัก I IV V และใช้เทคนิคการเรียบเรียงเสียงประสาน สำหรับกีตาร์อยู่ 4 ชนิด คือ 1) การใช้ทำนองหลักกับแนวบรรเลงประกอบ (Melody and Accompaniment) 2) การประสานทำนองด้วยขั้นคู่ (Interval Texture) 3) การใช้เบสบรรเลงทำนอง (Bass Line Melody) 4) การใช้โน้ตเสียงค้าง (Pedal Tone) การเรียบเรียงเสียงประสานสำหรับกีตาร์คลาสสิก พบว่า มีการประสานทำนองด้วย ขั้นคู่ (Interval Texture) มากที่สุด และ การใช้เบสบรรเลงทำนอง (Bass Line Melody) รองลงมา

คำสำคัญ : เทคนิคการบรรเลง, การเรียบเรียงเสียงประสานสำหรับกีตาร์คลาสสิก

¹ นิสิตปริญญาโทสาขาศรีศาสนศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² อาจารย์ผศ.ดร. สาขาดุริยางคศิลป์ตะวันตก วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ABSTRACT

This study of Hucky Eichelmann's Techniques and chords arrangement of classical guitar is aimed to study the history and specific musical work of Hucky Eichelmann's techniques and chords arrangement of classical guitar. The song was chosen on the ASEAN guitar album to motivate in music analysis based on Western musical theory.

The analysis of western music theory, the techniques, and the chords arrangement results that Hucky Eichelmann has adapted ASEAN music to composing and arranging classical guitar. Most melodies are improved in sequence and repeated in every song. The time signatures used 4/4, and there is a use of the triplets to make music more interesting.

There are six techniques of playing the classical guitar, 1) Arpeggiation 2) Natural Harmonic 3) Strumming It's a hit with a right-handed chord 4) Rasqueado 5) Golpelt is a technique of knocking the guitar of the guitar 6) Legato One more beat, more than three notes In this song, technique used Open Tune (chord Em, E B E G B E) respectively.

To arrange chords, there are three main chords used: I, IV and V. There are four techniques of classical guitar chord arrangement; 1) Melody and Accompaniment 2) Interval Texture 3) Bass Line Melody 4) Pedal Tone. It results that Interval Texture is used the most, and Bass Line Melody comes second in use.

Keywords : Techniques Guitar, Arrangement for Classical Guitar.

บทนำ

กีตาร์คลาสสิกเป็นเครื่องดนตรีเครื่องสายประเภทดีดที่มีวิวัฒนาการมายาวนาน ซึ่งมีถิ่นฐานกำเนิดอยู่ที่ประเทศสเปน และพัฒนามาจากอดีตจนถึงปัจจุบัน และยังมีรูปแบบการบรรเลงและด้านคีตลักษณ์ที่ชัดเจน จนสามารถบรรเลงแนวทำนองพร้อมกับเสียงประสานได้ โดยใช้สองมือในการควบคุมในการบรรเลง มือซ้ายทำหน้าที่ควบคุมตัวโน้ตและคอร์ด ส่วนมือขวาทำหน้าที่ดีด (Plug) หรือเกาสาย (Broken Chord) ซึ่งเป็นการเกาสายกีตาร์ในลักษณะการกระจายคอร์ด และเปรียบเสมือนกับเครื่องดนตรีหลายชิ้นมารวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน อีกทั้งยังมีเทคนิคและวิธีการบรรเลงกีตาร์คลาสสิกหลายรูปแบบ และยังมีข้อบังคับในการฝึกฝนรวมไปจนถึงเทคนิคการบรรเลงที่สำคัญได้อย่างชัดเจน

เทคนิคการบรรเลงของกีตาร์คลาสสิก เป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักกีตาร์คลาสสิกที่ต้องใช้ในการบรรเลง

เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์แบบ และการฝึกปฏิบัติจะต้องมีแบบแผนที่ชัดเจน จึงจะสามารถช่วยให้ผู้บรรเลงมีความเชี่ยวชาญสำหรับการแสดงดนตรี ดังที่ ณัชชา โสคติยานุรักษ์ (2542 : 45) ได้กล่าวถึง เทคนิคของเครื่องดนตรีแต่ละประเภท มีลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว และเทคนิคนั้นมีความแตกต่างกันมาก นักประพันธ์จะต้องเข้าใจในเรื่องเทคนิคของเครื่องดนตรีแต่ละประเภท โดยมีบุคคลกล่าวถึงเทคนิคกีตาร์ไว้เบื้องต้นอยู่หลายท่าน เช่น เทคนิค สเลอ (Slur) นั้นเกิดขึ้นจากโน้ต 2 ตัว ตามที่ อารอน แชร์เลอ (Aaron Shearer, 1969 : 1) ได้กล่าวไว้ว่าเป็นการเคลื่อนไหวของนิ้วมือซ้าย โดยการดีดสายลงไปสายใดสายหนึ่ง โดยการดีดหนึ่งครั้งให้ได้ 2 เสียงมีลักษณะคล้ายกับ เลอกาโต (Legato) ซึ่งเทคนิคชนิดนี้จะต้องใช้โน้ตมากกว่า Slur อยู่ 1 เสียง นั้นหมายความว่าต้องดีดสายหนึ่งครั้งให้ได้ถึง 3 เสียงขึ้นไปเทคนิคเทรโมโล (Tremolo) ดังที่ ซู (Sue McCreadie, 1982 : 92)

กล่าวไว้ว่า เป็นเทคนิคที่ใช้มือขวาประกอบไปด้วยนิ้วโป้ง (p) ทำหน้าที่ควบคุมแนวเบส ส่วนนิ้วชี้ (i) นิ้วกลาง (m) และนิ้วนาง (a) ทำหน้าที่ดีดสายที่ละนิ้วโดยการดีดโน้ตแบบเร็ว โดยเริ่มจากนิ้วนาง นิ้วกลาง และนิ้วชี้ตามลำดับ บทเพลงที่ใช้เทคนิคเทรโมโล (Tremolo) คือเพลง Recuerdos de la Alhumbra และ Unalimosna el amor de dios ประพันธ์โดย Francisco Tarrega เป็นบทเพลงคลาสสิกที่ใช้เทคนิคเทรโมโล ตลอดทั้งเพลง ส่วนเทคนิคพิซซิกาโต (Pizzicato) เป็นเทคนิคที่ใช้ในการอุดสาย (Mute) เพื่อให้เกิดเสียงบอดหรือเสียงทึบที่ไม่กังวาน เมื่ออุ้งมือขวาวางทับลงบนสะพาน (Bridge) ของสายกีตาร์ โดยใช้นิ้วหัวแม่มือดีดบนสายกีตาร์ ลักษณะเทคนิคของการบรรเลงกีตาร์นั้นมีความหลากหลายกันอย่างชัดเจน ซึ่งในแต่ละบทเพลงจะถูกนำมาใช้โดยเทคนิคของกีตาร์ในหลากหลายรูปแบบ ซึ่งขึ้นอยู่กับการเล่นเรียงเสียงประสานของผู้เรียบเรียง

การเรียบเรียงเสียงประสานนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญของบทเพลง ดังที่ อัครวิน นาดี (2553 : 1-2) เพราะจะทำให้บทเพลงนั้นไพเราะกระตุ้นอารมณ์ของผู้ฟัง จึงต้องผ่านกระบวนการเรียบเรียงเสียงประสานให้เกิดความหลากหลาย เพื่อให้เข้าถึงอารมณ์ และความรู้สึกนั้นจะต้องเป็นการสื่อสารทางความรู้สึกของบทเพลงในแต่ละช่วงทำนองของเพลง จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการวางแผนไว้ก่อนที่จะนำบทเพลงนั้นมาเรียบเรียงเสียงประสาน เพื่อให้เกิดความกลมกลืนให้กับเครื่องดนตรีนั้น และให้เกิดความไพเราะไม่ให้เกิดความจำกัดความสามารถของเครื่องดนตรีทำให้เกิดลักษณะการบรรเลงที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว และผู้ที่เข้าใจในการเรียบเรียงเสียงประสานจะต้องเป็นผู้ที่เข้าใจในธรรมชาติของเครื่องดนตรีเป็นอย่างมาก เพื่อเป็นการถ่ายทอดผลงานศิลปะ ดังนั้น ศิลปินที่มีความเชี่ยวชาญจะต้องมีแนวทางที่ตนเองไม่ได้เป็นการเลียนแบบศิลปินท่านอื่น

ลักษณะการบรรเลงกีตาร์คลาสสิก มีการบรรเลงหลากหลายรูปแบบด้วยกัน ดังที่ ชัชชญา กัญญา (2555: 14) ได้กล่าวไว้ว่า การบรรเลงกีตาร์

คลาสสิกมีเอกลักษณ์ที่โดดเด่น และมีการพัฒนาด้านการประพันธ์และเทคนิคการบรรเลงตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน มีความแตกต่างของสไตล์การบรรเลงที่แตกต่างกันออกไป การบรรเลงดนตรีในยุคบาโรก (Baroque) ได้มีการสอดประสานทำนอง (Counterpoint) และการเลียนทำนอง (Imitation) ยกตัวอย่างเพลง ฟิวก์ ของ บาค (Johann Sebastian Bach) เป็นลักษณะของความหลากหลายทำนอง (Polyphony) ซึ่งมีทำนองหลักเพียงทำนองเดียว ส่วนสไตล์การบรรเลงในยุคคลาสสิก ก็เริ่มมีการสอดประสานแนวทำนอง (Counterpoint) และเริ่มมีการประสานทำนองในแบบที่ทำให้ทำนองมีความโดดเด่นขึ้น (Homophony) ซึ่งมีการใช้หลักการประสานเสียงแบบคอร์ดประกอบเพื่อให้บทเพลงมีความไพเราะมากขึ้น โดยขึ้นอยู่กับผู้เรียบเรียงหรือศิลปินว่าหลักการประพันธ์เพลงในการสร้างสรรค์แนวทำนองในรูปแบบใด

อักษิ ไอลิแมนน์ (Hucky Eichelmann) เป็นนักกีตาร์คลาสสิกชาวเยอรมันที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับ ดังที่ ทวีศักดิ์ เนนเลิศ (2554 : 44-45) ได้กล่าวว่า อักษิ ไอลิแมนน์ มีผลงานด้านการประพันธ์เพลง และงานแสดงดนตรีไว้มากมายหลายประเทศด้วยกัน เช่น อินโดนีเซีย ไต้หวัน ฮองกง อังกฤษ ไทย เป็นต้น อักษิยังเคยเป็นอาจารย์พิเศษอยู่ที่มหาวิทยาลัยในประเทศไทยหลายแห่ง เขาได้อยู่ที่ประเทศไทยมานานมากกว่า 30 ปี เขาได้ศึกษาดนตรีตะวันออกในแถบเอเชียรวมไปถึงดนตรีพื้นเมืองในประเทศไทย จนมีผลงานด้านดนตรีใน 2 วัฒนธรรมคือตะวันออก และตะวันตก เขาเป็นนักกีตาร์คลาสสิกชาวตะวันตก ซึ่งมีความรู้ความสามารถด้านดนตรีตะวันตก และได้ศึกษาดนตรีพื้นเมืองในประเทศไทยมาอย่างยาวนาน โดยเป็นอาจารย์สอนกีตาร์คลาสสิกให้กับสถาบันอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย มีการจัดกิจกรรมสัมมนาดนตรี เพื่อเพิ่มพูนทักษะให้กับนักศึกษาในด้านดนตรี และนักกีตาร์คลาสสิกชาวไทยหลายคน

ผลงานอัลบั้ม อาเซียนกีตาร์ (Asean Guitar Fusion of South East Asian Music) เป็น

ผลงานเพลงที่ผสมผสานระหว่างความเป็นตะวันตก และตะวันออก โดยเป็นงานสร้างสรรค์เพื่อเฉลิมฉลอง การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ.2558 เพื่อเป็นการส่งเสริมสันติภาพ และความรุ่งเรืองทาง เศรษฐกิจพัฒนาการของวัฒนธรรมให้เกิดการปฏิรูป การศึกษาที่ดีขึ้น รวมไปถึงการศึกษาด้านดนตรีในแถบ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งในอัลบั้มนี้เป็นบทเพลง อมตะของทั้ง 10 ประเทศ และนำมาเรียบเรียงใหม่ ให้ เป็นฉบับของกีตาร์คลาสสิก ซึ่งเป็นรูปแบบการบรรเลง ที่เป็นสไตล์เฉพาะตัว และเป็นการสร้างความสัมพันธ์ ไมตรีระหว่างวัฒนธรรมของคนแต่ละประเทศ เพื่อให้ เข้าใจซึ่งกันและกัน โดยผ่านทางบทเพลง

จากเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้เล็ง เห็นความสำคัญของบทเพลงและการเรียบเรียงเสียง ประสานของฮักกี้ ไอเคิลมานน์ จึงทำการวิจัยเรื่อง “เทคนิคการบรรเลงและการเรียบเรียงเสียงประสาน สำหรับกีตาร์คลาสสิกของฮักกี้ ไอเคิลมานน์ : กรณี

ศึกษาอัลบั้มอาเซียนกีตาร์” ผลการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัย คาดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทางวิชาการด้าน ดนตรี และด้านกีตาร์คลาสสิกของประเทศไทยต่อไป

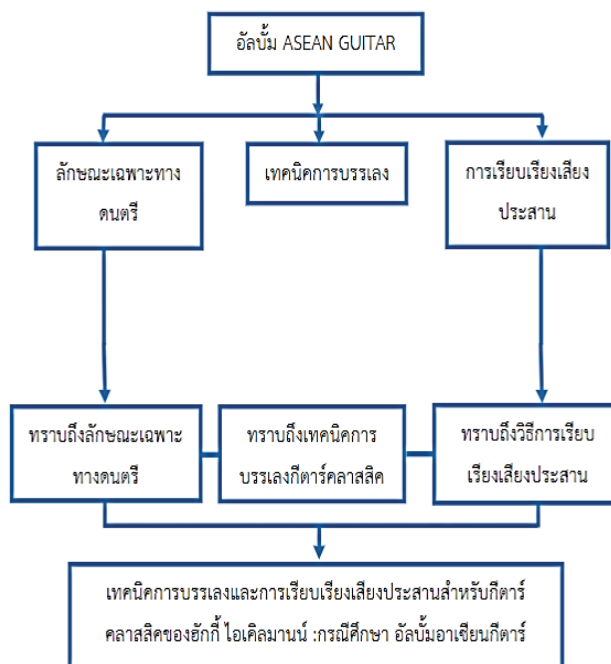
ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะเฉพาะทางดนตรีของ ฮักกี้ ไอเคิลมานน์
2. เพื่อศึกษาเทคนิคการบรรเลงกีตาร์ คลาสสิกของ ฮักกี้ ไอเคิลมานน์
3. เพื่อศึกษาวิเคราะห์การเรียบเรียงเสียง ประสานกีตาร์คลาสสิก ของ ฮักกี้ ไอเคิลมานน์

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษา เฉพาะบทเพลง เทคโนเตย์ (Techno Toey) ในอัลบั้ม อาเซียนกีตาร์เท่านั้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ที่มา : ผู้วิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้าง โดยการสัมภาษณ์ อักกี ไรเคิลมานน์ สัมภาษณ์ประวัติและผลงาน เทคนิคการบรรเลง และวิธีการเรียบเรียงเสียงประสานสำหรับกีตาร์คลาสสิก ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย
2. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยรวบรวมข้อมูลจาก หนังสือบทเพลง อัลบั้มอาเซียนกีตาร์ ASEAN Guitar จากบริษัท AMI Record Bangkok
3. การจัดกระทำข้อมูล โดยการตรวจสอบความถูกต้องของโน้ตเพลงจากผู้แต่งโดยตรง และวิเคราะห์โดยใช้หลักการตามทฤษฎีดนตรีตะวันตก
4. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตาม

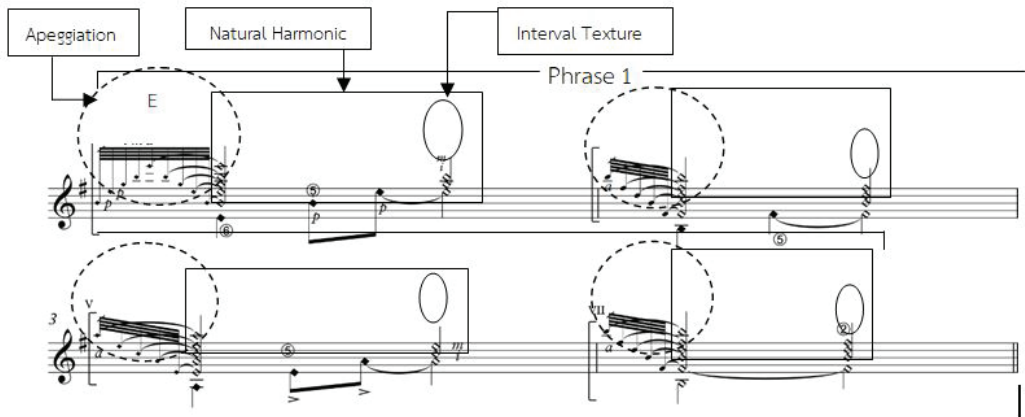
ความมุ่งหมายของการวิจัย โดยใช้การนำเสนอเชิงพรรณนาวิเคราะห์พร้อมบรรยายภาพประกอบ

ผลการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ยกตัวอย่างบทเพลง เทคโนโลยี (TechnoToey) มาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย สามารถอธิบายภาพประกอบของท่อนเพลงได้ดังนี้

บทเพลงนี้ใช้เทคนิคการตั้งสายแบบเปิดสาย (Open Tune) ให้เป็นคอร์ด Em โดยเรียงลำดับสายกีตาร์จากสาย 6 ไปยังสาย 1 ดังนี้ E B E G B E ซึ่งนำเสนอเป็นท่อนๆ ได้ดังนี้

1. ท่อนเกริ่น (Prelude) ห้องที่ 1 – 4

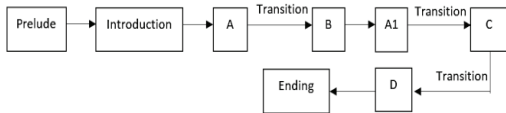

ภาพประกอบ 2 ท่อนเกริ่น (Prelude)

ที่มา : ผู้วิจัย

1.1 ลักษณะเฉพาะทางดนตรีโดยการวิเคราะห์ห้องประกอบของดนตรี แบ่งออกเป็น 3 แบบ คือ โครงสร้างเพลง ทำนอง จังหวะ

โครงสร้างบทเพลงเทคโนโลยี (Techno Toey) พบว่ามีทั้งหมด 11 ท่อน ตามภาพประกอบ 2 ดังนี้

ภาพประกอบ 3 โครงสร้างบทเพลง

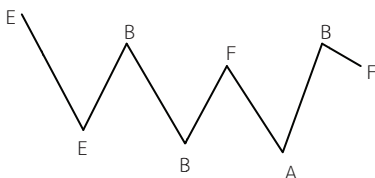
ที่มา : ผู้วิจัย

ทำนอง (Melody)

Range : A – E (2 ช่วงคู่ 8 กับอีกคู่ 5 เพอร์เฟค)

Motion : เคลื่อนที่ทำนองแบบข้ามขั้น (Disjunct Motion)

Contour : เคลื่อนขึ้นลงสลับกัน

Phrase : มี 1 Phrase

Cadence : Half Cadence เป็นการใช้คอร์ด i – v (m.h) เป็นคอร์ดของเนเจอร์ลไมเนอร์ (Natural Minor)

จังหวะ (Rhythm)

อัตราจังหวะที่ใช้ในบทเพลงนี้ เป็นอัตราจังหวะ 4/4 ธรรมชาติ ความเร็วของเพลงอยู่ในจังหวะช้า (Andante)

ท่อนเกริ่น (Prelude) ห้องที่ 1 – 4 เป็นการเริ่มทำนองโดยใช้โน้ตเซบีด 4 ชั้นเป็นโน้ตประดับ (Grace Note) ทุกห้อง

1.2 เทคนิคการบรรเลงกีตาร์

ในท่อนนี้พบการบรรเลงอยู่ 2 ชนิดคือ เทคนิคฮาร์โมนิกแท้ (Natural Harmonic) และการกรรีดสาย (Arpeggiation) นำมาใช้ในห้องที่ 1 – 4

1.3 การเรียบเรียงเสียงประสาน

ใช้เทคนิคการตั้งสายเปิด (Open String) ในรูปคอร์ด E minor มีการตั้งเสียง (Tuning) ตามลำดับสาย 6 – 1 ดังนี้ E B E D B E

พบการใช้เทคนิคการประสานทำนองด้วยขั้นคู่ (Interval Texture) ในจังหวะที่ 4 ทุกห้อง

ใช้คอร์ด I V คือคอร์ด Em Bm สลับกันอย่างละ 1 ห้อง โครงสร้างคอร์ดของท่อนนี้คือ i v

2. ท่อน A ห้องที่ 15 – 20

ภาพประกอบ 4 ท่อน A

ที่มา : ผู้วิจัย

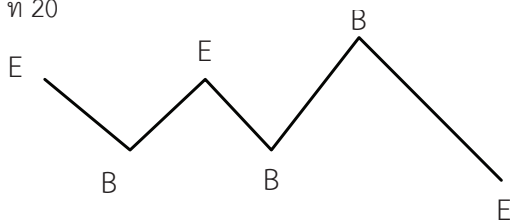
2.1 ลักษณะเฉพาะทางดนตรี

ทำนอง (Melody) ในท่อนนี้ได้นำทำนองเพลงเต๋ยโขง มาใช้ในห้องที่ 15 – 20 ทำนองอยู่ในโน้ตที่ถูกลมไว้

Range : E – B (3 ช่วงคู่ 8 กับอีกคู่ 5 เพอร์เฟค)

Motion : การเคลื่อนที่แบบข้ามขั้น (Disjunct Motion)

Contour : เคลื่อนที่ขึ้นลงสลับกัน แล้วเคลื่อนที่ไปยังโน้ตสูงสุดจากนั้นเคลื่อนที่ต่ำลงในห้องที่ 20

Phrase : 3 Phrase

Cadence : Half Cadence

มี 2 โมทีฟ A และโมทีฟ B

จังหวะ (Rhythm)

จังหวะแนวล่างใช้เซปต์ 1 ชั้นในห้องที่ 15 – 18 มีจังหวะของทำนอง (Melodic Rhythm) เหมือนกับท่อนขึ้นต้น

ท่อนขึ้นต้น (Introduction) ในห้องที่ 19 – 20 ใช้เซปต์ 2 ชั้นมีการกระชับของจังหวะทำนอง (Melodic Rhythm) โดยใช้เครื่องหมาย Staccato ทำให้จังหวะสั้น

เทคนิคการบรรเลงกีตาร์

เทคนิคในท่อนนี้ใช้เทคนิคการเกาสายแบบธรรมดา

2.3 การเรียบเรียงเสียงประสาน

ท่อนนี้ใช้เทคนิคการเรียบเรียงอยู่ 2 แบบคือ การประสานทำนองด้วยขั้นคู่ (Interval Texture) และการใช้โน้ตเสียงค้าง (Pedal Tone)

ห้องที่ 15 – 18 มีการใช้ชุดคอร์ดค่อนข้างมาก ห้องที่ 15 ใช้คอร์ด i และตามด้วยคอร์ด VII v i VII III ห้องที่ 16 ใช้คอร์ด i VII v i โครงสร้างคอร์ด

ของท่อนนี้คือ i VII v III iv

3. ท่อน B ห้องที่ 25 – 28

ทำนองจิงเกิลเบล (Jingle Bell) 25 – 28 Motive C 25 – 28

ภาพประกอบ 5 ท่อน B

ที่มา : ผู้วิจัย

3.1 ลักษณะเฉพาะทางดนตรี

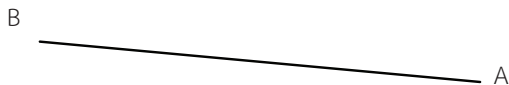
ทำนอง (Melody) ในท่อนนี้ได้นำ

ทำนองเพลงจิงเกิลเบล (Jingle Bell) มาใช้ในห้องที่ 25 – 28

Range : A – D (คู่ 4 เพอร์เฟค)

Motion : เคลื่อนที่แบบตามขั้น (Conjunct Motion)

Contour : เคลื่อนที่ในทิศทางลงอย่างต่อเนื่อง จากโน้ตสูงสุดเคลื่อนลงหาโน้ตต่ำสุด

Phrase : มี 2 Phrase

Cadence : Imperfect Cadence

Motive : มีโมทีฟเดียว

จังหวะ (Rhythm)

ใช้ Rhythm Pattern เดียวกันในห้องที่ 25 – 28 ข้างลักษณะจังหวะของทำนอง ทั้งแนวบนและแนวล่าง

3.2 เทคนิคการบรรเลงกีตาร์

เทคนิคการบรรเลงในท่อนนี้ พบการใช้เทคนิคโกลป (Golpe)

3.3 การเรียบเรียงเสียงประสาน

การเรียบเรียงเสียงประสานในท่อนนี้ มีการใช้พื้นผิวของชั้นคู่เสียง (Interval Texture) ในห้องที่ 25 – 28 ใช้คอร์ด V คือคอร์ด Bm ในห้องที่ 26 ใช้คอร์ดชุด Bm D G Am Bm โครงสร้างคอร์ดคือ v VII III

4. ท่อนจบ (Ending) ห้องที่ 64 – 67

The image shows a musical score for two parts: 'Rasqueado' and 'Melody and Accompaniment'. The 'Rasqueado' part is marked with 'Em' and 'i' and features a sequence of notes with a '3' (triple) and a '2' (double) indicating a specific rhythm. The 'Melody and Accompaniment' part is marked with 'Em' and 'i' and features a sequence of notes with a '3' (triple) and a '2' (double) indicating a specific rhythm. The score is written on a staff with a key signature of one sharp (F#) and a time signature of 4/4. The score is divided into two systems, with the first system starting at measure 64 and the second system starting at measure 66. The score ends with a double bar line and a final note marked with a '3' (triple) and a '2' (double).

ภาพประกอบ 6 ท่อนจบ (Ending)

ที่มา : ผู้วิจัย

4.1 ลักษณะเฉพาะทางดนตรี

ทำนอง (Melody)

Range : D – A (คู่ 5 เพอร์เฟค)

Motion : เคลื่อนที่แบบตามขั้น

(Conjunct Motion)

Contour : เคลื่อนที่จากโน้ตที่สูงสุด

อย่างต่อเนื่องมีการกระโดดของโน้ตบ้างเล็กน้อย

Phrase : 2 Phrase

Cadence : ไม่พบเคเดนส์ในท่อนนี้

Motive : มีโมทีฟเดียว ซึ่งโมทีฟ A มี

การซ้ำ (Sequence) ไปจนจบทำนอง

จังหวะ (Rhythm)

จังหวะในท่อนนี้มีลักษณะเหมือนกันกับท่อน D แต่มีการเป็นทำนองใหม่ และใช้สัดส่วนของจังหวะเดิม

4.2 เทคนิคการบรรเลงกีตาร์

ในท่อนนี้มีการใช้เทคนิคการกวาดสาย (Rasqueado) เพียงเทคนิคเดียว ทุกห้องจบเพลง

4.3 การเรียบเรียงเสียงประสาน

ในท่อนนี้พบว่ามีการใช้ทำนองหลักกับ

แนวบรรเลงประกอบ (Melody And Accompaniment) คอร์ดใช้คอร์ดโทนิค เพียงคอร์ดเดียว ตั้งแต่ห้องที่ 64 – 67 โครงสร้างคอร์ดของท่อนนี้คือ i

สรุปผลการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลงานเพลงเทคโนเดย์ (Techno Toey) โดยใช้หลักการทางดนตรีวิทยา (Musicology) มาวิเคราะห์บทเพลงตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ลักษณะเฉพาะทางดนตรี พบว่าเพลงเทคโนเดย์ ใช้ทำนองอยู่ 2 ทำนองคือ ทำนองเพลงจิงเกอเบล และทำนองเพลงเต้ยโขงมาใช้ในบทเพลงทำนองส่วนมากใช้การพัฒนาทำนองแบบซีควเอน (Sequene) มีการซ้ำทำนองและใช้อัตราจังหวะ 4/4 ธรรมดาและมีการใช้กลุ่มโน้ต 3 พยางค์เพื่อเพิ่มสีสันของบทเพลงเทคนิคการบรรเลงในเพลงเทคโนเดย์พบว่ามีการใช้เทคนิคการบรรเลงอยู่ 6 ชนิดคือ 1) การตีตแบบกรีดสาย (Arpeggiation) 2) ฮาร์โมนิกแท้ (Natural Harmonic) 3) สตรัมมิง (Strumming) 4) การกวาดสาย (Rasqueado) 5) โกลป์ (Golpe) 6) เลอกาโต (Legato) การเรียบเรียงเสียงประสานใช้เทคนิค

การเรียบเรียงอยู่ 4 ชนิดคือ 1) การใช้ทำนองหลักกับแนวบรรเลงประกอบ (Melody and Accompaniment) 2) การประสานทำนองด้วยชั้นคู่ (Interval Texture) 3) การใช้เบสบรรเลงทำนอง (Bass Line Melody) 4) การใช้โน้ตเสียงค้ำ (Pedal Tone)

อภิปรายผล

จากการศึกษาเทคนิคการบรรเลงและการเรียบเรียงเสียงประสานสำหรับกีตาร์คลาสสิก ของอักษิ ไอลิแมนน์ กรณีศึกษาอัลบั้มอาเซียนกีตาร์ พบว่า อักษิ ไอลิแมนน์เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการเรียบเรียงเสียงประสาน และการบรรเลงกีตาร์คลาสสิกเป็นอย่างมาก และมีความเป็นเอกลักษณ์ด้านการบรรเลงและการเรียบเรียงเสียงประสาน

ลักษณะเฉพาะทางดนตรีของอักษิ ไอลิแมนน์ พบว่า อักษิ ไอลิแมนน์ มีการใช้ทำนองเพลงแบบซีควเอน (Sequene) หรือการซ้ำทำนองทุกบทเพลง เป็นการนำทำนองหลักของบทเพลงมาใช้ และมีการใช้ทำนองหลักตามต้นฉบับ ไม่ได้เพิ่มเติมทำนองใหม่หรือปรับเปลี่ยนทำนองแต่อย่างใด เพื่อให้บทเพลงเหมือนกับต้นฉบับมากที่สุด (Original Tune) จังหวะส่วนใหญ่เป็นอัตราจังหวะ 4/4 ธรรมชาติคือ มีการใช้สัดส่วนกลุ่มโน้ต 3 พยางค์ ทำให้บทเพลงมีความน่าสนใจมากขึ้น และมีการซ้ำลักษณะของจังหวะ (Rhythm Pattern) ทุกบทเพลง ซึ่งมีความสอดคล้องกับการศึกษาของ ณัฏวีร์ สดคมขำ (2544) ได้ทำการวิจัยเรื่อง วิเคราะห์การเรียบเรียงเพลงไทยสำหรับการบรรเลงคู่เงี้ยว ของอาจารย์แก้ว หุ่นเสียว ผลการศึกษาพบว่า การเรียบเรียงบทเพลงไทยของอาจารย์แก้ว หุ่นเสียว ลักษณะเฉพาะทางดนตรีเป็นการเรียบเรียงบทเพลงไทยตามต้นฉบับ แล้วนำมาเรียบเรียงให้เป็นฉบับของคู่เงี้ยว โดยให้ทำนองใกล้เคียงกับต้นฉบับมากที่สุด และมีการซ้ำทำนองทุกเพลงเพื่อให้ผู้ฟังจำทำนองหลักได้ง่ายขึ้น จึงเป็นเอกลักษณ์ของอาจารย์แก้ว หุ่นเสียว จังหวะที่ใช้ส่วนมากจะเป็นอัตราจังหวะ

ธรรมชาติตามต้นฉบับของบทเพลง

เทคนิคการบรรเลงกีตาร์คลาสสิกของอักษิ ไอลิแมนน์ พบว่ามีการใช้เทคนิคการบรรเลงกีตาร์ที่สามารถพบได้ในโลกนี้ เทคนิคการบรรเลงกีตาร์คลาสสิกที่นำมาใช้ในบทเพลงเทคโนโลยีมากที่สุดคือ 1) เทคนิคฮาร์โมนิกแท้ (Natural Harmonic) 2) เทคนิคการกวาดสาย (Rasqueado) ซึ่งมีความสอดคล้องกับ ชัชชญา กัญญา (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง เพลงพื้นบ้านล้านนาสำหรับกีตาร์คลาสสิก ของมนูญ พลอยประดับ ผลการวิจัยพบว่า เทคนิคการบรรเลงในบทเพลงล้านนาในผลงานของมนูญ พลอยประดับ ได้มีการนำเทคนิคการบรรเลงกีตาร์ที่สามารถพบได้ในปัจจุบันนี้ นำมาใช้ในบทเพลง ส่วนเทคนิคที่นำมาใช้มากที่สุดของมนูญ พลอยประดับ เหมือนกันกับอักษิ ไอลิแมนน์ คือ 1) เทคนิคฮาร์โมนิกแท้ (Natural Harmonic) 2) เทคนิคการกวาดสาย (Rasqueado) ซึ่งเทคนิคที่กล่าวมานั้นเป็นเทคนิคการบรรเลงถูกนำมาใช้กันมากในอัลบั้มอาเซียนกีตาร์นี้ ใช้เทคนิคการตั้งสายอยู่ 3 แบบ คือ 1) การตั้งสายแบบมาตรฐาน โดยเรียงจากสาย 6 ไปยังสาย 1 คือ E A D G B E 2) การตั้งสายแบบเปิดสาย (Open Tune) ให้เป็นคอร์ด Em คือ E B E G B E และ 3) การตั้งสายแบบปรับลดเสียง (Drop = D) ในสาย 6 ให้เป็น D A D G B E

การเรียบเรียงเสียงประสานสำหรับกีตาร์คลาสสิกของอักษิ ไอลิแมนน์ พบว่า การเรียบเรียงเพลงส่วนใหญ่จะนำทำนองหลักของบทเพลงมาเรียบเรียง และทำให้ผู้ฟังเข้าถึงบทเพลงนั้นมากขึ้นเริ่มแรกในการเรียบเรียงเพลงของอักษิ ไอลิแมนน์ โดยให้เขียนทำนองหลักขึ้นมาก่อน แล้วจึงหาคอร์ดเพลงมาใส่ในขั้นตอนสุดท้าย การเลือกคีย์เพลงที่ใช้ในการเรียบเรียงเสียงประสาน นอกจากนี้ยังมีการใช้ทำนองรอง (Counter Melody) มาเสริมทำนองหลักเพื่อให้ทำนองหลักมีความสมบูรณ์มากขึ้น ส่วนการบรรเลงคอร์ดนั้น ก็มีการใช้คอร์ดแบบธรรมชาติ โดยใช้โครงสร้างคอร์ด I IV V มาใช้ในบทเพลง การใช้คีย์เพลงของอักษิ ไอลิแมนน์ที่ใช้มากที่สุด โดยการใช้คอร์ดที่สามารถเล่นทำนองหลักกับแนวบรรเลงประกอบ (Melody and

Accompaniment) ได้อย่างสะดวกคือคีย์ E Major และ E minor เป็นคีย์ที่เล่นกับกีตาร์ได้ง่าย และคีย์ทำให้เสียงกีตาร์ออกมามีเสน่ห์มากๆ (สัมภาษณ์) ซึ่งสอดคล้องกับ สรายุทธ อัมโร (2543) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การเรียบเรียงเพลงไทยของศิลปินตามแนวกีตาร์คลาสสิก ยกตัวอย่างการศึกษาผลงานเพลงในอัลบั้มแม่ไม้มเพลงไทยของอาจารย์ วรเทพ รัตนอมพวัลย์ ในบทเพลง “นกเขาขะแมร์” ผลการศึกษาพบว่า การเรียบเรียงเสียงประสานเริ่มแรกให้เขียนทำนองหลักขึ้นมาก่อน เหมือนกันกับฮักกี้ ไอเคิลมานน์ แล้วค่อยวางคอร์ดเป็นขั้นตอนสุดท้าย ในบทเพลงนกเขาขะแมร์ใช้คีย์ A Major ในการเรียบเรียงเสียงประสานสำหรับกีตาร์คลาสสิกด้วยเหตุผลที่ชัดเจนคือ สามารถเล่นแนวทำนองได้ง่าย คือ เสียงไม่สูงเกินไป หรือ ต่ำเกินไป เป็นคีย์ที่สามารถใช้สายเปิด (Open String) เพื่อให้บรรเลงเพลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ในการวิเคราะห์การเรียบเรียงเสียงประสาน ผู้วิจัยจะต้องมีองค์ความรู้ในเรื่องทฤษฎีดนตรีตะวันตก และทฤษฎีในยุคสมัยใหม่ มาหลอมรวมแนวคิด เพื่อการวิเคราะห์ที่มีประสิทธิภาพ

1.2 วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ อาจจะเป็นประโยชน์ต่อนักดนตรีที่สนใจในการเรียบเรียงเสียงประสาน และช่วยอำนวยความสะดวกในการแต่งเพลงเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

2.1 ศึกษาการเรียบเรียงเสียงประสานในอัลบั้มผลงานอื่นของฮักกี้ ไอเคิลมานน์

2.2 ศึกษาอัลบั้มอาเซียนกีตาร์ทุกบทเพลงในอัลบั้มเพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้ที่สนใจในการวิเคราะห์ดนตรีโดยใช้หลักการทางดนตรีวิทยา ต่อไปในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- ชัชชญา กัญจา. (2555). เพลงพื้นบ้านล้านนาสำหรับกีตาร์คลาสสิกของ มนูญ พลอยประดับ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามนุษยดุริยางควิทยา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณัชชา โสคติยานุรักษ์. (2542). **สังคีตลักษณ์และการวิเคราะห์**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฏวีร์ สดคมขำ. (2554). **วิเคราะห์การเรียบเรียงเพลงไทยสำหรับการบรรเลงแจ๊ซของอาจารย์กัญหยา เสียว**. ปริญญาโท วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทวีศักดิ์ เนนเลิศ. (2544). **การเรียบเรียงเสียงประสานของ ประยงค์ ชื่นเย็น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาดนตรี คณะวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สรายุทธ อัมโร. (2543). **การเรียบเรียงเพลงไทยของศิลปินตามแนวกีตาร์คลาสสิก**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาดนตรี คณะวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อัศวิน นาคี. (2553). **วิเคราะห์การเรียบเรียงเสียงประสานของ วิจิตร จิตเรขาสรรค์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาดนตรี คณะวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- Aaron Shearer. (1969). **ClassicGuitar. Technique** Volume II. New York : Alfred Music.
- HuckyEichelmann.(1999). **ASEAN Guitar Fusion of South East Asian Music**. AMI Record : Asian Music International Ltd.

Sue McCreade. (1982). **Classical Guitar companion.** New York : Musical New Service.